

انجام شود. اعضای اسناد همکاری در این سفر، گامی در این جهت است. ضمن اینکه این کشور می‌تواند در شرایط تحریم نقش پررنگ‌تری به عنوان میانجی اقتصادی نیز بازی کند. تقویت پیوندهای مردمی بین ایران و عمان، از طریق گردشگری، تبادلات فرهنگی و همکاری‌های دانشگاهی، می‌تواند به تحکیم روابط دوجانبه کمک کند. حضور ایرانیان مقیم عمان و نقش آن‌ها در اقتصاد و فرهنگ این کشور، فرصت مناسبی برای گسترش این پیوندها فراهم کرده است.

عمل کند. موقعیت استراتژیک عمان در تنگه هرمز و دسترسی به اقیانوس هند، این کشور را به یک شریک تجاری ایدئال تبدیل کرده است. تقویت زیرساخت‌های حمل‌ونقل و لجستیک بین دو کشور، از جمله پروژه‌های مشترک در بندر صحار و بندرعباس، می‌تواند به افزایش تجارت دوجانبه کمک کند. اعضای اسناد همکاری در حوزه فرهنگی، از جمله تبادلات دانشگاهی، برگزاری نمایشگاه‌های فرهنگی و همکاری در زمینه گردشگری، از دیگر دستاوردهای این سفر بود. یکی از اقدامات نمادین این سفر، بازدیدرئیس جمهور از مسجد جامع سلطان قابوس در مسقط بود. این مسجد که نمادی از دوستی بین دو ملت ایران و عمان است، با بهره‌گیری از عناصر معماری ایرانی ساخته شده و فرش ۵۰۰۰ متری یکپارچه ایرانی در آن پهن شده است. این بازدیدنه تنها به‌عنوان یک اقدام نمادین، بلکه به‌عنوان نشانه‌ای از پیوندهای عمیق فرهنگی بین دو کشور مورد توجه قرار گرفت. در پایان سفر رسمی مسعود پزشکیان به مسقط نیز جمهوری اسلامی ایران و سلطنت عمان در بیانیه مشترکی، بر پیوندهای تاریخی و مستحکم دو ملت برادر، همکاری‌های پایدار دوجانبه، احترام متقابل میان سران دو کشور و توسعه روابط در همه زمینه‌ها تأکید کردند.

ارتقای نقش واسطه از سیاسی به اقتصادی

یکی از نکات کلیدی در روابط با عمان ضرورت ارتقای نقش عمان از یک واسطه سیاسی به یک شریک تجاری استراتژیک است. در حالی که عمان به دلیل بی‌طرفی و روابط دوستانه با ایران و دیگر کشورها، نقش مهمی در میانجی‌گری سیاسی ایفا کرده است، پتانسیل‌های اقتصادی این کشور هنوز به‌طور کامل مورد بهره‌برداری قرار نگرفته است. افزایش حجم تجارت به بیش از ۲/۵ میلیارد دلار در دهه گذشته، نشان‌دهنده روند مثبت در روابط اقتصادی است. با این حال، با توجه به رقابت شدید در منطقه و سابقه طولانی ترس روابط تجاری ایران با برخی کشورهای دیگر، لازم است که تلاش‌های بیشتری برای تقویت همکاری‌های اقتصادی

سفر رئیس جمهور به عمان می‌تواند فرصتی برای ارتقای نقش واسط عمان از سیاسی به اقتصادی باشد

بفرما مسقطی

بعد از ظهر شنبه ۶ مرداد ۱۴۰۴، رئیس جمهور در رأس هیئتی سیاسی و اقتصادی وارد مسقط، پایتخت عمان شد. این سفر که در پاسخ به سفر دو سال پیش سلطان هشم بن طارق، پادشاه عمان، به تهران و همچنین ادامه دیدارهای پیشین، از جمله سفر شهید رئیسی به مسقط انجام شد، از اهمیت ویژه‌ای در روابط دوجانبه ایران و عمان برخوردار است. شاید برخی تصور کنند که عمان به عنوان یک کشور حاشیه خلیج فارس صرفاً در بعد میانجی‌گری در مذاکرات هسته‌ای برای ایران اهمیت دارد اما این کشور نه تنها به دلیل نقش میانجی‌گری در مذاکرات بین‌المللی ایران، بلکه به دلیل روابط رو به رشد اقتصادی و فرهنگی با ایران، جایگاه منحصر بفردی در سیاست خارجی تهران دارد. این سفر که با امضای ۱۴ سند همکاری، دیدارهای سطح بالا و برگزاری همایش تجاری همراه بود، نشان‌دهنده عزم دو کشور برای گسترش روابط در تمامی زمینه‌های سیاسی، اقتصادی و فرهنگی است. عمان به‌عنوان یک میانجی سیاسی قابل اعتماد، شریک تجاری رو به رشد و مقصد جدید مهاجران ایرانی، جایگاه ویژه‌ای در سیاست خارجی ایران دارد. افزایش تعداد مهاجران ایرانی در عمان به تهنایی برای درک ضرورت توسعه روابط با این کشور و تبدیل کردن این حضور به دستاورد و کاهش چالش‌های احتمالی اهمیت دارد. این سفر نه تنها به تحکیم روابط دوجانبه کمک کرد، بلکه زمینه را برای ارتقای همکاری‌ها به سطحی استراتژیک فراهم ساخت. با اجرای دقیق اسناد امضا شده و برنامه‌ریزی برای استفاده از ظرفیت‌های موجود، ایران می‌تواند شراکت کلیدی خود با طرف عمانی را ارتقا داده و از ظرفیت این کشور به عنوان یک میانجی اقتصادی بهره بهتری ببرد.

زمینه سیاسی سفر

در این سفر، انتظار می‌رود که گفت‌وگوهای دوجانبه به تقویت این نقش کمک کند و زمینه را برای پیش‌سرفت در مذاکرات هسته‌ای فراهم سازد. در جریان این سفر، یکی از مهم‌ترین اسناد امضا شده، سند چهارچوب همکاری بلندمدت سیاسی بین ایران و عمان بود. این سند افق همکاری‌های دوجانبه را برای سال‌های آینده ترسیم می‌کند و نشان‌دهنده تعهد دو کشور به تقویت روابط سیاسی در سطحی استراتژیک است. علاوه بر نقش عمان در مذاکرات هسته‌ای روابط سیاسی ایران و عمان در دهه‌های گذشته به‌طور مداوم رو به بهبود بوده است. برخلاف برخی کشورهای منطقه که روابط پرتنش با ایران داشته‌اند، عمان همواره رویکردی متعادل و دوستانه در قبال تهران اتخاذ کرده است. این روابط مبتنی بر احترام متقابل، همکاری منطقه‌ای و پرهیز از مداخله در امور داخلی یکدیگر است. سفر پزشکیان به عمان، که با استقبال رسمی و تشریفات کامل از سوی سلطان هشم بن طارق همراه بود، نشان‌دهنده عمق این روابط است. دیدارهای دوجانبه بین مقامات دو کشور، از جمله مذاکرات هیت‌های عالی‌رتبه، فرصتی برای بحث در مورد مسائل منطقه‌ای، از جمله ثبات در خلیج فارس و تقویت امنیت منطقه‌ای فراهم می‌آورد.

هدف‌گذاری برای جهش در روابط تجاری

روابط تجاری ایران و عمان در دهه گذشته رشد چشمگیری داشته است. بر اساس آخرین آمار گمرک دو کشور، حجم تجارت دوجانبه از ۲۰۰ میلیون دلار در حدود ۱۰ سال پیش به بیش از ۲/۵ میلیارد دلار در سال ۱۴۰۴ رسیده است. این افزایش نشان‌دهنده پتانسیل بالای همکاری اقتصادی بین دو کشور بوده و اثبات می‌کند که این روابط می‌توانند به سطحی بالاتر ارتقا یابند. در جریان سفر رئیس جمهور پزشکیان، همایش تجاری با حضور تجار و نمایندگان اتاق‌های بازرگانی ایران و عمان برگزار شد. این همایش

علی‌رغم سکوت سلب‌ریتی‌های ایرانی برخی اکتیویست‌ها در کن و هاروارد مارپیچ سکوت را شکستند

پناهی برای غزه

از دانشگاه هاروارد در آمریکا تا جشنواره کن در فرانسه، این روزها بار کم‌توجهی دنیا نسبت به فجایع غزه را به دوش می‌کشند. جشنواره کن ۲۰۲۵، با وجود سیاسی‌کاری‌هایی که اعتبار آن را زیر سؤال می‌برد، به لطف شجاعت هنرمندان به صحنه‌ای برای یادآوری جنایت‌های رژیم صهیونیستی تبدیل شد؛ اما وقتی اروپا و سیاست‌های مغرضانه‌اش به میان می‌آید، این صحنه در سایه محافظه‌کاری و ترس از اتهام یهودستیزی کم‌نور می‌شود. قدرت‌های اروپایی که همچنان در حساسیت‌های تاریخی گرفتار هستند، از محکوم کردن مستقیم اسرائیل طفره می‌روند و صدای فلسطین را در راه‌رهای قدرت خفه می‌کنند. از سوی دیگر دانشگاه هاروارد زیر فشار دولت دونالد ترامپ قرار دارد و ترامپ با اتهام «عدم پاسخ به یهودستیزی» در اعتراضات حامی فلسطین، بودجه‌این دانشگاه را قطع کرده و حتی وزرای دانشجویی آن را تهدید می‌کند. «کارولین لیویت» سخنگوی کاخ سفید، در اظهاراتی تحقیرآمیز، هاروارد را به ترور و کشتن «ارزش‌های ضدآمریکایی» متهم کرد و گفت کشور به «فکر و لوله‌کش» نیاز دارد، نه فارغ‌التحصیلان هاروارد. این فشارها، از نگراس تا هاروارد، حاکی از دور تازه‌ای از تلاش‌هاست که حمایت‌ها از فلسطین را سرکوب می‌کند.

فریاد فلسطین در سایهٔ سرکوب اروپا

جشنواره فیلم کن (۲۰۲۵) که از ۲۴ اردیبهشت تا ۳ خرداد ۱۴۰۴ در ریویرای فرانسه برگزار شد، بیش از آن‌که صحنه‌ای برای نمایش فیلم‌ها و رقابت ستارگان باشد، به تریبون‌ی برای فریاد همبستگی با فلسطین تبدیل شد. در حالی که جنگ غزه با بیش از ۵۳ هزار کشته -عمدتاً زنان و کودکان- و محاصره‌ای فلج‌کننده ادامه دارد، برخی از فیلم‌سازان و چهره‌های سرشناس سینما از این فرصت جهانی استفاده کردند تا صدای مردم غزه را به گوش دنیا برسانند. این صداها در حالی بلند شدند که با موانعی مثل دیوار محافظه‌کاری سیاست‌های رسمی اروپا و سانسور شبکه‌های فارسی‌زبان خارج‌نشین مانند منوتو و ایران اینترنشنال و حتی برخی چهره‌های ایرانی حاضر در کن که داعیه‌دار اصول انسانی هستند، روبرو شدند.

ترامپ بیسم و جنگ علمی

در حالی که جشنواره کن ۲۰۲۵ «صحنه‌ای برای فریاد همبستگی با فلسطین بود، در آمریکا دانش‌آموزان و دانشجویان به دلیل حمایت از فلسطین با سرکوب و فشار مواجه شدند. در ایالت نگراس، دانش‌آموزان دبیرستانی در مراسم فارغ‌التحصیلی خود به دلیل ابراز همبستگی با فلسطین با برخورد شدید کادر مدرسه روبرو شدند؛ همزمان در دانشگاه هاروارد، دولت ترامپ با اتهام اینکه این دانشگاه به اندازه کافی به

گیر» نامه‌ای سرگشاده امضا کردند که در نشریات «الپیراسیون» و «واریتی» منتشر شد. این نامه سکوت صنعت سینما در برابر «نسل‌کشی» در غزه را محکوم کرد و به ترور فاطمه حسونه اشاره داشت. امضاکنندگان خواستار توجه بیشتر به فجایع غزه شدند، جایی‌که جنگ بیش از ۵۳ هزار کشته به جا گذاشته و سازمان ملل درباره حلقی قریب‌الوقوع هشدار داده است.

مؤسسه فیلم فلسطین (PFD)، که از پروژه‌های فیلم‌سازی فلسطینی حمایت می‌کند، در غرفه فلسطین حضور داشت. «رشید عبدالحمید»، از بنیان‌گذاران این مؤسسه می‌گوید: «بعد از ۷ اکتبر، تأمین بودجه برای فیلم‌های فلسطینی سخت‌تر شد. خیلی‌ها از ترس از دست دادن شغل‌شان سکوت کردند.» این مؤسسه از مستندهایی درباره کودکان غزه، چوپان‌های کرانه باختری و جوانان فلسطینی با رویاهای بزرگ حمایت می‌کند.

جَلْوَهٗ ویژه نه ولی گلوله واقعی داریم

در سکانس‌های میانی جشنواره، فیلم «روزی روزگاری در غزه» ساخته بردان دوقلوی فلسطینی، عرب و طرزان ناصر، درخشید. این فیلم، که در بخش «نوعی نگاه» برنده جایزه بهترین کارگردانی شد، داستان غزه را در سال ۲۰۰۷ روایت می‌کند؛ زمانی که حماس کنترل منطقه را به دست گرفت و اسرائیل محاصره‌ای سنگین را آغاز کرد. بردان ناصر، که از سال ۲۰۱۱ غزه را ترک کرده و در اردن فیلم می‌سازند، این اثر را «آرشیو» از غزه‌ای می‌داند که دیگر وجود ندارد. عرب ناصر می‌گوید: «هرچه درباره غزه گفته می‌شود، باید با فعل گذشته باشد. اسرائیل از شمال تا جنوب آن را نابود کرده. خیابان‌ها، درخت‌ها، مردم، همه چیز از بین رفته.»

فیلم، داستان یحیی، یک خرده‌فروش مواد مخدر و دستیارش اسامه را دنبال می‌کند که سعی دارند با پنهان کردن مواد در فلافل، پولی به جیب بزنند. اسامه با رویای زندگی بهتر، در نهایت در نقش «مربی فلسطینی» در یک سریال تبلیغاتی بازی می‌کند. بردان ناصر با طنز تلخ و درام، رنج‌های غزه را به تصویر می‌کشد. در یکی از صحنه‌ها، تهیه‌کننده سریال در رون فیلم می‌گوید: «ما جلوه و ویژه نداریم، ولی گلوله واقعی داریم.» طرزان ناصر از سختی‌های ساخت فیلم در میانه جنگ می‌گوید: «هر روز به اقوام‌زنگ می‌زدم تا ببینم زن‌دانه یا نه. اما وظیفه‌م ماست که داستان غزه را روایت کنیم. نسل‌کشی مردمان در جریان است و دنیا فقط تماشا می‌کند.»

رشید عبدالحمید، تهیه‌کننده فیلم در غرفه فلسطین حال‌وهوای جشن ندارد. او می‌گفت: «ما برای مهمانی نیامده‌ایم. جشن ما، جشن زندگی و ایستادگی است. می‌خواهیم نشان دهیم که زن‌دانه‌م و می‌مانیم.» این غره که برای دومین بار در تاریخ کن برپا شد، به مرکزی برای نمایش مقاومت فرهنگی فلسطین تبدیل شد. اما در اروپا، جایی که سیاستمداران از ترس اتهام یهودستیزی حتی از به‌زبان آوردن نام اسرائیل در کنار واژه «نسل‌کشی» پرهیز می‌کنند، چنین صداهایی به سختی به گوش می‌رسند.

لنزی که زندگی را در مرگ جست‌وجو کرد

یکی از تکان‌دهنده‌ترین لحظات جشنواره، ادای احترام به «فاطمه حسونه» عکاس خبری ۲۵ساله فلسطینی بود که روز پس از انتخاب مستندش برای بخش ACID کن، در حمله موشکی اسرائیل به همراه ۱۰ عضو خانواده‌اش در غزه ترور شد. مستند «روح‌ت‌ازد دست‌بگیر و راه‌برو» به کارگردانی سپیده‌فارس، داستان حسونه را روایت می‌کند؛ زنی که با دوربینش در میان‌ویرانی‌های غزه به دنبال زندگی بود. حسونه می‌گفت هدایش «یافتن زندگی در دل مرگ» است. «ژولیت بینوش»، رئیس هیئت داوران، در مراسم افتتاحیه شعری از او خواند و «آنجلینا جولی» «چهره سرشناس سینمایی نیز در جریان جشنواره به او ادای احترام کرد. عکس‌های حسونه از جنگ غزه در سه نقطه جشنواره از جمله غرفه مؤسسه فیلم فلسطین (PFD)، به نمایش درآمده است.

نامهٔ ۳۸۰ چهره برای شکست سکوت

در آستانه جشنواره، بیش از ۳۸۰ چهره سرشناس از جمله رالف فائینس» و «ریچارد